

Ἡ Κα Βίλμα Κύρου, πού ἐγκαταστάθηκε στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς, ὕστερα ἀπὸ μιὰ μακριὰ σειρὰ ἐπαναλήψεων ἀνέβασε μιὰ πρωτότυπη ἑλληνικὴ κωμωδία: «Ἡ Ντόρα τὰ μπέρδεψε» τῶν κ.κ. Η. Λυμπερόπουλου καὶ Β. Ἰμπροχώρη, τὴν ὁποία μᾶς κάλεσε νὰ παρακολουθήσουμε. Στὴν ἀρχὴ τῆς περιόδου εἶχα κατεβεῖ μιὰ δυὸ φορὲς στὸν Πειραιᾶ καὶ εἶχα ἐκτιμῆσει πόσο ἡ δουλειὰ τῆς Κας Κύρου ἦταν εὐσυνειδητὴ καὶ παστρική. Αὐτὴ τὴν καθαρότητα δὲν τὴν ξαναβρῆκα τώρα. Ἡ τωρινὴ παράσταση εἶχε, ἀντίθετα, ἕναν ἐκτυπο χαρακτήρα προχειρότητας. Ἴσως νὰ μὴν μπορεῖ ἕνας θίασος νὰ ἀλλάζει χωρὶς ζημία πρόγραμμα κάθε δέκα ἢ δεκαπέντε μέρες, τὸ πολὺ· τὸ κοινὸ τοῦ Πειραιᾶ δὲν ὑποστηρίζει πρόθυμα τὸ θέατρό του, τὸ ὁποῖο εἶναι ἔτσι ὑποχρεωμένο σὲ πολὺ σύντομα διαστήματα νὰ παρουσιάζει ὁλοένα νέα ἔργα.

Ἴσως ὅμως νὰ ἔφταιξε καὶ τὸ ἔργο. Οἱ ἑλληνικὲς κωμωδίες τοῦ μπουλβάρ ἔχουν συνήθως μιὰ καλὴ τεχνικὴ. «Ἡ Ντόρα τὰ μπέρδεψε» δὲν ἔχει παρὰ μιὰ πολὺ ἐλαττωματικὴ τεχνικὴ, κοντὰ σ' ἕνα πολὺ πενιχρὸ περιεχόμενο. Εἶναι βέβαια ἐκδηλὸ ὅτι οἱ συγγραφεῖς ἀναθυμήθηκαν τὴν «Πρόσκληση στὸν πύργο» τοῦ Ἀνούιγ, ἀλλὰ δὲν κατόρθωσαν τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ φθειροῦν καὶ νὰ ἐξευτελίσουν τὸ πρότυπό τους. «Ἡ Ντόρα τὰ μπέρδεψε» δὲν ἔχει οὔτε κὰν ἕνα κάποιο στραφτάρισμα εὐφυΐας σὲ ἕνα ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ διαλόγου της.

\* \* \*